

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060103

DOM
2018-01-29
Stockholm

Mål nr
P 3987-17

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Nacka tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2017-04-07 i mål P 2597-16,
se bilaga A

PARTER

Klagande

Håbo kommun

Motpart

1. PA

2. PS

3. MG (vårdnadshavare och ställföreträdare för 6 och 7)

4. CL (vårdnadshavare och ställföreträdare för 6 och 7)

5. HB

Ombud för 1-5: Novak & Martin Advokatfirma

6. HL

Dok.Id 1385262

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00–15:00
		E-post: svea.hovratt@dom.se www.svea.se		

7. EL

8. NK

9. MS

10. ÅS

11. IW

12. SW

13. Håbo Naturskyddsförening

14. Naturskyddsföreningen Uppsala län

SAKEN

Detaljplan för Kvarter XX, Logistik Bålsta, i Håbo kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med ändring av mark- och miljödomstolens dom fastställer Mark- och miljööverdomstolen Kommunfullmäktiges i Håbo kommun beslut den 14 december 2015, § 94, dnr 2015/00183, att anta detaljplan för Kvarter XX, Logistik Bålsta.

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Håbo kommun har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen, med ändring av mark- och miljödomstolens dom, ska fastställa kommunens beslut att anta detaljplanen.

PA, PS, MG, CL, HB, NK, IW och **SW** har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

Håbo Naturskyddsförening har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

Naturskyddsföreningen Uppsala län har varken medgett eller motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom samt avstått från att yttra sig ytterligare.

EL, HL, MS och **ÅS** har fått tillfälle att yttra sig i men inte hörts av.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Håbo kommun har anfört i huvudsak nedanstående.

Buller från industriverksamhet, spår- och vägtrafik

Bullerutredningarna som har tagits fram i planärendet är tillräckliga och kan ses som ett ”worst case”-scenario. De utgår från en logistikverksamhet med hantering av matvaror och ett behov av kyl- och frysanläggningar. Utredningarna tar hänsyn till störningar från dels den kommande industriverksamheten, dels spår- och vägtrafik.

Utredningarna visar att planen uppfyller 2013 års gällande riktlinjer för buller samt senare riktlinjer. Ett bostadshus utsätts för maximalt tillåten bullernivå. Åtgärder föreslås dock för detta och ett antal andra bostäder. Någon anledning att utföra en kumulativ sammanställning av bullerstörningar har inte bedömts nödvändig, det saknas dessutom accepterade metoder för addering av buller från olika källor. Eftersom bullret

inte väntas överstiga riktvärdena saknas behov av att reglera en högsta nivå för dessa eller att i övrigt reglera den kommande verksamheten i detaljplanen i syfte att undvika störningar. Det föreligger således inte skäl att upphäva beslutet att anta detaljplanen på denna grund.

Planens påverkan på arten större vattensalamander

Sedan miljökonsekvensbeskrivningen har reviderats tillgodoses kraven på utredning avseende genomförandets påverkan på arten större vattensalamander. Länsstyrelsen har beslutat att planen kan genomföras utan dispens enligt 4 § artskyddsförordningen, under förutsättning att vissa skydds- och kompensationsåtgärder utförs. Därmed föreligger det inte heller på denna grund skäl att upphäva beslutet att anta detaljplanen.

PA, PS, MG, CL och **HB** har anfört detsamma som vid mark- och miljödomstolen, med i huvudsak följande tillägg: Bullerutredningarna utgår från att de boende störs mer av ljudet från Mälarbanan än från industrispåret, vilket bestrids. Vidare är beräkningarna utförda före det uppmärksammades att området inhyste vattensalamander, åtgärdsförslagen tar därför inte hänsyn till dessa och är därmed obsoleta.

Till stöd för deras talan har **PA, PS, MG, CL** och **HB**, bland annat, gett in och åberopat två mätningar av buller från den passerande trafiken vid Nyhagen där de bor.

NK och **Håbo Naturskyddsförening** har fört sin talan i enlighet med vad som framgår av underinstansernas avgöranden.

IW och **SW** har anfört detsamma som vid mark- och miljödomstolen, med i huvudsak följande tillägg: De ifrågasätter hur buller kan beräknas utan att vetskap om vilken typ av verksamhet som kommer att bedrivas. Den nyetablerade verksamheten kommer dock sannolikt att generera trafik nattetid, vilket innebär en olägenhet för människors hälsa med hänsyn till det korta avståndet mellan bostadshus och industrispåren. Uppmätt buller från trafiken vid Nyhagen är mer rätt-visande än kommunens bullerutredning. Bullerutredningen tar inte hänsyn till

påverkan på djurlivet och det saknas evidens för att föreslagna kompensationsåtgärder får avsedd effekt.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Prövningens omfattning

Den myndighet som prövar ett överklagande av ett beslut att anta en detaljplan ska enligt 13 kap. 17 § plan- och bygglagen (2010:900), PBL, endast pröva om det överklagade beslutet strider mot någon rättsregel på det sätt som klaganden har angett eller som annars framgår av omständigheterna. Bestämmelsen åsyftar partsställningen i första instans, varför Mark- och miljööverdomstolens prövningsram inte är begränsad till de invändningar mot detaljplanen som kommunen bemött i sitt överklagande.

Enligt 1 kap. 2 § PBL är det en kommunal angelägenhet att planlägga användningen av mark och vatten. Bestämmelsen ger kommunen möjlighet att inom förhållandevis vida ramar avgöra hur marken inom den egna kommunen ska disponeras. Det följer av 13 kap. 17 § PBL att den materiella prövningen är begränsad; i praktiken stannar prövningen i många fall vid en bedömning av om beslutet att anta en detaljplan ligger inom ramen för det handlingsutrymme som de materiella reglerna ger kommunen (se MÖD 2013:47 och 2014:12).

Inom ramen för sin tillsyn enligt 11 kap. PBL samt under samråds- och granskningsförfarandena enligt 5 kap. 14 och 22 §§ PBL är det i första hand länsstyrelsen som bevakar vissa statliga intressen, bland annat om viss bebyggelse kan antas bli olämplig med hänsyn till människors hälsa eller säkerhet. Det saknas därför i många fall skäl för överprövande myndigheter att frångå länsstyrelsens bedömning i dessa avseenden (se MÖD 2014:12).

Genom detaljplanläggning prövas om mark- och vattenområden kan användas för ett visst ändamål med hänsyn till beskaffenhet, läge och behov (2 kap. 2 § PBL). Enligt 4 kap. PBL ska kommunen bestämma användningen och utformningen av allmänna platser som kommunen är huvudman för och bestämma användningen av kvartersmark och vattenområden. Härutöver får kommunen genom planbestämmelser ange olika

former av begränsningar för kommande bygglovprövning för att uppfylla den lämplighetsbedömning av markanvändningen som ska ske vid planläggning. Om det i detaljplanen saknas bestämmelser som begränsar byggrätten ska en prövning av tillåtligheten av en åtgärd ske mot de generella bestämmelser som finns i 2 och 8 kap. PBL (jfr Mark- och miljööverdomstolens domar i P 9601-14 och P 6092-15). Att bestämma omfattningen och detaljeringsgraden av detaljplanens bestämmelser är i första hand en kommunal angelägenhet. Det ska dock vara möjligt att ta i anspråk området för avsett ändamål utifrån planbestämmelserna och de generella bestämmelserna i PBL.

Den nu aktuella detaljplanen har angett hur den allmänna platsen ska användas och utformas liksom hur kvartersmarken ska användas. För kvartersmarken anges att denna ska användas för industri och lager. För kvartersmarken finns här till bestämmelser om utnyttjandegrad, begränsningar av markens bebyggande, markens anordnande samt placering, utformning och utförande av byggnader. Underlaget till detaljplanen har utgått från en specifik verksamhet som var aktuell när detaljplanen upprättades. I detaljplanen prövas dock inte denna verksamhet utan enbart om marken kan vara lämplig för angivet ändamål med de begränsningar som planen och PBL anger.

Att anvisa mark för industriverksamhet utgör en kommunal angelägenhet. Mark- och miljööverdomstolen har därför att pröva om Håbo kommun har handlat inom sitt handlingsutrymme genom att anta detaljplanen för Kvarter XX, Logistik Bålsta. Vid denna prövning har Mark- och miljööverdomstolen huvudsakligen att ta ställning till om den anvisade markanvändningen är lämplig med hänsyn till allmänna och enskilda intressen.

Är planområdet lämpligt för det anvisade ändamålet?

Håbo kommun har sedan 1996 pekat ut marken inom planområdet som område för industriverksamhet i översiktsplaner och planprogram. I den fördjupade översiktsplanen för Bålsta tätort som antogs 2010 redovisas även den nya vägförbindelsen mellan Björnängsvägen och Viby Äng. Syftet med detaljplanen är att omvandla skogs- och ängsmark till ett verksamhetsområde i enlighet med kommunens översiktliga planering. Detaljplanen är således förenlig med översiktsplanen.

Markens lämplighet med hänsyn till bullerstörningar

Vid detaljplanering ska bebyggelse och byggnadsverk enligt 2 kap. 5 § PBL lokaliseras till mark som är lämpad för ändamålet med hänsyn till, bland annat, möjligheterna att förebygga bullerstörningar. I detta ärende har framförts invändningar utifrån dels allmänna, dels enskilda intressen om att det föreligger skäl att upphäva detaljplanen med hänsyn till det verksamhetsbuller och trafikbuller som ett genomförande skulle ge upphov till. I dessa delar gör Mark- och miljööverdomstolen nedanstående bedömning.

Detaljplanens tillåtlighet med hänsyn till hälsoeffekter på grund av verksamhetsbuller och trafikbuller utgör ett sådant allmänt intresse som i första hand ankommer på länsstyrelsen att bevaka. Länsstyrelsen har inte funnit anledning att överpröva kommunens beslut att anta detaljplanen och har således bedömt att planen inte befaras bli olämplig med hänsyn till de boendes och övrigas hälsa. Mark- och miljööverdomstolen ska pröva om de klagande genom detaljplanen kommer att drabbas av en betydande olägenhet vad gäller, bland annat, buller.

Som framgått ovan reglerar inte detaljplanen vilken typ av verksamhet som kan komma att lokaliseras till området. Det är inte möjligt att i samband med detaljplanläggningen förutse vilka olika miljöstörningar som kan uppkomma av den verksamhet som planen medger. En detaljplan kan därför inte reglera alla de miljöstörningar som en viss verksamhet kan medföra. Omfattningen av eventuella störningar kan klargöras först i samband med en bygglovprövning när det är känt vilken verksamhet som ska bedrivas. Det finns då möjligheter att med stöd av PBL ställa utformningskrav på verksamheten så att denna inte medför en betydande olägenhet för omgivningen. Om verksamheten är miljöstörande kan ytterligare villkor komma att ställas på verksamheten med stöd av miljöbalken. Till skillnad från mark- och miljödomstolen anser Mark- och miljööverdomstolen därför att det inte är nödvändigt att i detaljplanen ange begränsningar för buller från verksamheten. Möjligheter finns att bedriva en verksamhet som detaljplanen medger.

En industriell verksamhet eller lager innebär typiskt sett en ökad trafik av i många fall tunga transporter som alstrar buller. I samband med prövningen av en detaljplan måste därför säkerställas att transporterna kan ske på ett sätt som inte innebär betydande olägenhet för omgivningen. Av miljökonsekvensbeskrivningen framgår att de riktvärden för buller som gällde när planen antogs kan innehållas om åtgärder vidtas på vissa fastigheter. Efter antagandet av planen har gränsvärdena höjts från den 1 juli 2017, se förordningen (2015:216) om trafikbuller vid bostadsbyggnader. Mark- och miljööverdomstolen anser att det är visat att planen kan genomföras utan att riktvärdena för buller överskrids vid någon av motparternas bostäder. Av dessa anledningar bedömer Mark- och miljööverdomstolen att det inte heller föreligger skäl att upphäva planen på grund av att bullerstörningarna skulle utgöra en betydande olägenhet för någon av motparterna.

Markens lämplighet med hänsyn till fridlysta djur- och växtarter

HB saknar inventering av fridlysta växter såsom mattlumner och nattviol. I den naturvärdesinventering som kommunen låtit utföra har inte återfunnits växtarter som åtnjuter skydd enligt artskyddsförordningen (2007:845). Mark- och miljööverdomstolen finner därför inte skäl att upphäva planen på denna grund.

Länsstyrelsen har beslutat att det för planens genomförande inte krävs dispens från 4 § artskyddsförordningen med hänsyn till arten större vattensalamander, vilken förekommer i planområdets närhet, om vissa skydds- och kompensationsåtgärder vidtas. Mark- och miljööverdomstolen instämmer i mark- och miljödomstolens bedömning att planen kan genomföras utan skada på arten större vattensalamander. Det har heller inte framkommit någon omständighet som talar emot att skydds- och kompensationsåtgärderna kan genomföras. Det föreligger därmed inte heller skäl att upphäva planen på denna grund.

Övriga invändningar

Mark- och miljööverdomstolen delar mark- och miljödomstolens bedömning avseende kommunens handläggning av planärendet och att utredningen visar godtagbara förutsättningar för att hantera dagvatten från området. Även vad avser övriga invändningar

mot beslutet att anta detaljplanen bedömer Mark- och miljööverdomstolen att det inte föreligger skäl att upphäva detaljplanen på dessa grunder.

Sammanfattning

Enligt Mark- och miljööverdomstolen visar utredningen att marken kan användas för det avsedda ändamålet utan skada för de boendes hälsa och säkerhet avseende exponering för buller och att planerna kan genomföras utan att ge upphov till bullerstörningar som skulle innebära en betydande olägenhet för någon av motparterna. Mark- och miljööverdomstolen anser därför att detaljplanerna är förenliga med 2 kap. 5 § PBL. Enligt Mark- och miljööverdomstolen framgår det vidare att planerna kan genomföras utan skada på fridlysta djur- eller växtarter. Inte heller i övrigt finns det skäl att upphäva detaljplanerna. Kommunfullmäktiges i Håbo kommuns beslut att anta detaljplanerna ska därför fastställas.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Per-Anders Broqvist, hovrättsrådet Hans Nyman (referent), tekniska rådet Carl-Gustaf Hagander och hovrättsrådet Ulf Wickström.

Föredragande har varit hovrättsfiskalen Kevin McCabe.

NACKA TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2017-04-07
meddelad i
Nacka Strand

Mål nr P 2597-16

KLAGANDE

1. PA

Ombud: LEGIO Advokatfirma AB

2. HB

Ombud: se nr 1

3. MG

Ombud: se nr 1

4. Håbo Naturskyddsförening

5. NK

6. CL

Ombud: se nr 1

7. EL

8. HL

9. Naturskyddsföreningen Uppsala län

10. PS

Ombud: se nr 1

11. MS

12. ÅS

13. IW

14. SW

Dok.Id 458394

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1104 131 26 Nacka Strand	Augustendalsvägen 20	08-561 656 40 E-post: mmd.nacka.avdelning4@dom.se www.nackatingsratt.domstol.se	08-561 657 99	måndag – fredag 08:00-16:30

MOTPART

Håbo kommun,

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Uppsala läns beslut 2016-04-04 i ärende nr 403-32-16, se bilaga 1

SAKEN

Detaljplan för Kvarter XX Logistik Bålsta, del av YY i Håbo kommun

DOMSLUT

1. Mark- och miljödomstolen avslår yrkandet om syn.
 2. Med ändring av länsstyrelsens beslut upphäver mark- och miljödomstolen Kommunfullmäktige i Håbo kommuns beslut den 14 december 2015, § 94, att anta detaljplan för kvarter XX Logistik Bålsta, Bålsta, Håbo kommun.
-

YRKANDEN M.M.

PA, HB, MG, CL och PS har yrkat i första hand att mark- och miljödomstolen ska, med ändring av länsstyrelsens beslut, upphäva Kommunfullmäktige i Håbo kommuns beslut den 14 december 2015, § 94, att anta detaljplan för Kvarter XX, Logistik Bålsta, Bålsta, Håbo kommun. De har yrkat i andra hand att mark- och miljö-domstolen ska, med ändring av länsstyrelsens beslut, upphäva beslutet att anta detaljplanen och återförvisa målet till kommunen för ny handläggning avseende vissa närmare redovisade förändringar av detaljplanen angående vägsträckning. De har även yrkat att domstolen ska hålla syn i området och då göra en bullermätning.

Håbo Naturskyddsförening, NK, EL, HL, Naturskyddsföreningen Uppsala län, PS, MS, ÅS, IW och SW har yrkat, som det får förstås, att mark- och miljödomstolen ska upphäva kommunens beslut att anta detaljplanen.

Håbo kommun har inte haft något att tillägga, utan hänvisat till de svar som getts i granskningsutlåtandet för detaljplanen.

UTVECKLING AV TALAN

Klagandenas talan i länsstyrelsen återges i bilaga 1.

Håbo Naturskyddsförening, Naturskyddsföreningen Uppsala län, MS och ÅS har till stöd för sin talan anfört samma omständigheter som i länsstyrelsen.

Övriga klagande har till stöd för sin talan i huvudsak anfört samma omständigheter som i länsstyrelsen. De har därutöver anfört bl.a. följande.

PA, HB, MG, CL och PS (genom ombud)*Syn*

Enligt principen om bästa bevismedel yrkas att mark- och miljödomstolen håller syn i området varvid bullermätning ska utföras i rättens och kommunens närvaro. Syn åberopas till styrkande av att olägenhet för deras hälsa föreligger om logistik-anläggningen byggs enligt befintliga planer.

Buller

Inom Uppåkra och Nyhagen finns ett stort antal bostäder. Områdena avskiljs av Kraftleden. Från Kraftleden ska tung trafik färdas längs med en planerad utbyggnad av Björnängsvägen till området. Kraftledens lutning medför inbromsning vid färd mot Björnängsvägen alternativt nedväxling och motorpådrag vid färd från Björnängsvägen uppför Kraftleden mot E18. Kommunen räknar med 500 tunga lastbilstransporter per dygn, personbilstrafik om 150–200 personbilar per dygn samt utökad kollektivtrafik. Bullernivån från trafiken kommer på grund av Kraftledens lutning att vara avsevärd för de boende, se plankarta, planbeskrivning och illustrationskarta.

Längs med Sätergård och Nyhagen löper industrispåret som förbinder anläggningen med Mäljarbanan. Här räknar kommunen med ett godståg om 700 meters längd per dygn under "lågtrafiktid". Med lågtrafiktid menas nattetid. Bostadshus i Nyhagen ligger 20 till 100 meter från spåret. Bullret från ett godståg om 700 meter är då påtagligt störande. Under nattetid, då godstågstransporterna sker, kommer bullernivån vara helt oacceptabel och förstöra nattvilan, vilket är skadligt.

Gällande industribuller har kommunen gjort beräkningar med stöd av Naturvårdsverkets riktlinjer för externt industribuller, 1978:5. Genom Naturvårdsverkets beslut den 20 juni, NFS 2013:6, upphävdes 1978 års riktlinjer.

Kommunens bullermätning med sina fiktiva mätresultat inom ett acceptabelt spann bär inte sannolikhetens prägel. Kommunens uppskattning av trafikintensitetens ökning torde vara för låg. Vidare stöder sig kommunen på obsoleta bestämmelser i sin beräkning av industribuller.

Kommunen anger att de nya riktlinjerna ska ha samma bullervärden som de obsoleta. Kommunens bullermätning kan inte godtas. Min huvudman har låtit göra en bullerutredning genom Sound View Instruments den 9 mars 2016.

Folkhälsomyndigheten har i allmänna råd om buller inomhus (FoHMFS 2014:13) tagit fram riktvärden för om olägenhet för människors hälsa föreligger. Av Sound Views bullerutredning framgår sammanfattningsvis att riktvärdena för inomhusbuller kommer att överskridas vid nuvarande utformning av logistikanläggningen. Enligt de allmänna råden föreligger olägenhet för människors hälsa om anläggningen byggs enligt befintliga planer. Detaljplanen ska därför upphävas enligt förstahandsyrkandet.

Alternativ vägsträckning

Kommunens beslutade vägsträckning framgår av plankarta, planbeskrivning (s. 10–12) och illustrationskarta. Vägsträckningen medför ökat buller för de boende i Nyhagen.

Flera alternativa vägsträckningar som saknar omkringliggande bebyggelse i huvudsak norr och väster om planområdet är möjliga. De alternativa vägsträckningarna an knyter till E18 och försämrar därför inte tillgängligheten. Någon fördyring med att anlägga alternativa vägsträckningar torde heller inte vara för handen. De alternativa vägsträckningarna skulle väsentligen undanröja olägenheterna från buller för de boende, vilket utgör en tungt vägande fördel.

De har tre alternativa förslag på vägsträckning som alla minskar olägenheterna för de boende på följande sätt. Detaljplaneområdet angörs från nordväst och når E18 genom följande alternativ:

1. Vallalundsvägen
2. Fågelsångsvägen
3. Kraftleden via Fågelsångsvägen

Vidare torde parkeringsplatser samt lastning och lossning ske från anläggningens norra och västra sida.

Behov av logistikanläggning i Håbo kommun

Enligt de uppgifter som finns för närvarande har Kilenkrysset AB för avsikt att köpa marken från Håbo kommun för att där uppföra en stor lager/logistikbyggnad om ca 88 000 kvm med en möjlig framtida expansion om 25 000 kvm.

Kommunen åberopar ett fördelaktigt strategiskt läge jämte E18 och Mäljarbanan som skäl för logistikanläggningens placering. I grannkommunen Upplands-Bro, ca två mil bort längs med E18 och Mäljarbanan mot Stockholm finns en logistikpark som är under utbyggnad. Där byggs i skrivande stund 800 000 kvm yta. Den föreslagna logistikanläggningen i Bålsta kommer således att vara kraftigt konkurrensutsatt. De eventuella fördelarna med platsen för logistikanläggningen i Bålsta har minskat drastiskt sedan kommunen fick sin vision. Kommunens plan om logistik Bålsta saknar därför objektiva förutsättningar att bli en affärsmässig framgång.

Annan placering inom kommunen

Till visionen om en lager/logistikbyggnad om ca 88 000 kvm kommer körytor för lastbilar och spårförbindelser till det befintliga industrispår som trafikeras av Benders AB för att kunna ta in fullstora gods-/cargotåg till tomtplatsen och byggnaden.

Om planerna för anläggningen genomförs medför det ett flertal enskilda negativa konsekvenser för boende-, natur-, kultur-, vatten-, buller, luftmiljön och större vattensalamandrar etc. Kommunen har inte sett till den samlade tyngden av de negativa konsekvenserna. För att de negativa konsekvenserna ska minskas krävs ett antal stora insatser av kommunen/byggherren. Längre bort längs E18 och Mälarsebanan, mot Enköping, finns stora områden som inte ligger inom eller i närheten av tätorten. De strategiska fördelarna med läget är fullt jämförbara med nu ifrågasatt område. De praktiska åtgärderna och kostnaderna för iordningställande av ett annat område borde vara mindre eller i vart fall likvärdiga. Kommunen bör således utreda om det är mindre ingripande att förlägga den planerade verksamheten till ett annat område längre bort.

Nollalternativets närmare gestaltning är inte känd. Konsekvenserna för nollalternativet är heller inte tillräckligt utredda. Något yttrande kan mot den bakgrunden inte avges.

Luftföroreningar

Inom Uppåkra och Nyhagen bor både äldre och barn. Den ökade trafikintensiteten med tung trafik medför en stor ökning av luftföroreningar i området. Kraftledens lutning medför att lastbilarna i synnerhet kommer att släppa ut hälsovådliga avgaser utöver vad som kan godtas.

Större vattensalamander och länsstyrelsens beslut den 8 juni 2015

Av samrådsunderlaget enligt 12 kap. 6 § miljöbalken upprättat av Sweco den 8 maj 2015 jämte bilagda fältundersökning framgår förslag på ett antal kompensationsåtgärder. De kan inte vitsorda att kompensationsåtgärderna om de genomförs i och för sig undanröjer negativ påverkan av befintlig population av den större vattensalamandern.

Graverande är också att kommunens förslag till kompensationsåtgärder lagligen inte kan genomföras. Enligt förslaget ska åtgärderna vidtas bl.a. inom ett område som i underlaget omväxlande benämns "område ZZ" eller "område ZZ". IW och SW är lagfaren ägare till fastigheten för de föreslagna åtgärderna. Varken kommunen, Håbo Mark AB eller Kilenkryset AB äger därför förfoga över markanvändningen inom området. Under sådana förhållanden kan kompensationsåtgärderna inte genomföras, varför negativ påverkan för den större vattensalamandern alltjämt föreligger om planen genomförs. Länsstyrelsens beslut om att dispens inte krävs enligt 4 § artskyddsförordningen är således fattat på ett felaktigt underlag.

Fornminnen

I planens närområde finns ett antal kulturhistoriskt värdefulla fynd. Fornlämningarna visar att närområdet har en lång bosättningskontinuitet från järnålder fram till nutid. Inom det nu aktuella planområdet finns enligt Riksantikvarieämbetet ett fåtal fornlämningar och övriga kulturhistoriska lämningar. Några av dessa klassas som fasta fornlämningar och åtnjuter skydd enligt kulturminneslagen. Genomförs exploateringen kommer dessa kulturminnen att gå förlorade i sin naturliga miljö. Kulturminnenas kontinuitet i området bryts. Ett borttagande av kulturminnena i form av hålvägar och rösen m.m. betyder att de går förlorade för alltid. Exploateringen enligt planförslag eller nollalternativet medför således en negativ påverkan.

Både i 2013 års förslag till detaljplan och det nu reviderade anges att kommunen efter tillstånd från länsstyrelsen kan få ta bort kulturminnena. Någon tillståndsansökan har inte gjorts, trots att två år förflutit.

Slutsats

Kommunens planarbete har skett med stöd av obsoleta bestämmelser och avtal som har upphört att gälla. Planarbetet för Kvarter XX Logistik Bålsta håller inte måttet utan bär prägelse av önsketänkande. Det torde finnas andra lösningar för exploatering inom annat kommunens område som skulle kunna tillgodose kommunens önskemål

med mindre ingripande åtgärder för kommunens invånare. Någon alternativ plats för önskad verksamhet enligt plan eller det diffusa nollalternativet har inte utretts.

Nuvarande detaljplan ska därför upphävas och alternativt återförvisas till kommunen för utredning av alternativa vägsträckningar.

PA och PS

Gällande den bullermätning som länsstyrelsen åsyftar och som Håbo kommun genomfört har de följande synpunkter. Enligt 2 kap. 9 § PBL får planläggning av mark- och vattenområden inte ske så att avsedd användning kan medföra en sådan påverkan på grundvattnet eller *omgivningen i övrigt* som innebär fara för människors hälsa och säkerhet eller *betydande olägenhet på annat sätt*. Storleken på byggnationen och magnituden av byggtrafiken och därefter transporter till och från logistikområdet är i dagsläget oöverskådliga vad gäller bullervärde och omfattning. Detta antagande bygger de på att det fortfarande inte är fastslaget vad för sorts verksamhet som Logistik Bålsta kommer att innefatta. Vet mark- och miljödomstolen vad för sorts verksamhet som är planerad inom den detaljplan som denna skrivelse åsyftar? Det vet nämligen inte de. Som sakägare och med tomtgräns mindre än 100 meter från det aktuella området har de fått noll information om bullernivåer eller åtgärder som kommer att vidtas för att reglerna i 2 kap. 9 § PBL inte ska brytas. Domstolen måste väl ändå anse att ett 90 000 kvadratmeter stort område torde påverka boende med tomtgräns vägg i vägg med planområdet?

Som flera anfört så har informationsvägen varit både svårbemästrad och i några fall oframkomlig när det gäller vital kännedom kring Logistik Bålsta. I några specifika fall (boende på Apallevägen, Berhällsvägen samt Vallalundsvägen) har informationen helt enkelt inte gått ut, vilket i sin tur strider mot gällande bestämmelser och därmed bör detaljplanen underkännas och/eller mark- och miljödomstolen kräva en förklaring av Håbo kommun varför informationen till sakägare och berörda parter uteblivit. Om flera klagandes uppgifter stämmer borde detaljplanen tas om.

Vid förra tillfället denna plan var uppe i mark- och miljödomstolen slog domstolen ned på detaljplanen gällande de i området boende större vattensalamandrarna. Enligt de uppgifter som nu framkommit från Naturskyddsföreningen i Uppsala län och Håbo Naturskyddsförening tar länsstyrelsen ingen hänsyn till de helt riktiga och i sammanhanget tungt vägande uppgifterna gällande boplats och övervintring för områdets skyddade art. Om domstolen godkänner detaljplanen tar den då, enligt deras sätt att se det, fullt ansvar för att en EU-skyddad art kan komma att försvinna? De kommer naturligtvis att följa upp beståndet av större vattensalamander och rapportera till berörda parter. De har öppnat en kanal mot svenska EU-representanter. Domstolen bör vid godkännande av detaljplanen hållas som ytterst ansvarig om beståndet av större vattensalamander skulle minska eller försvinna.

MG, CL, EL och HL

De tog hit en professor i bullermätning, AN på Soundview. Enligt hans rapport finns det risk för ljudnivåer som enligt folkhälsovården komma att störa deras sömn. Varför tar inte länsstyrelsen detta på allvar? De har barn, djur och vuxna i området som arbetar, tränar och går i skolan.

HB

Hon har vid två tillfällen suttit vid vägen och räknat långtradare en timme vardera gången. Den 25 februari räknade hon till 49 långtradare och den 26 februari var det 39 stycken. Det är under två timmar och hur blir det när det är utbyggt? Törs inte tänka på vilket buller det blir då.

NK

Länsstyrelsen har inte tagit hänsyn till de boende i närområdet. De privata och personliga aspekterna, att projektet följt regler och riktlinjer samt byggets relevans bör i högsta grad utredas.

Länsstyrelsen anser inte att ökad bullernivå dagtid, samt också i framtiden nattetid kommer att negativt påverka boende i området. Att utgå från att en kommun har skött utredningar på ett opartiskt sätt är naivt. Ljudnivåerna hos dem är i dag både dag- och nattetid på en konstant nivå av 45–50 dB från trafik på motorvägen. När mindre tåg passerar ökar nivåerna till 65–70 dB och när större godståg passerar kommer nivåerna upp i 90–95 dB. Nivåerna ligger redan på maxnivåer enligt riktlinjerna. Därför bör en logistik med arbeten nattetid inte förekomma i redan utsatta områden.

Länsstyrelsen ifrågasätter inte på en enda punkt kommunens utredning eller påvisad utredning av andra möjliga lokaliseringar som inte skulle påverka lika stora bostadsområden. Tåg och motorväg sträcker sig betydligt längre än bara genom Apalle. Att bygga och satsa på en industri mellan en utanförort och en tätort där det i avstånd skiljer 1,5 km är både hänsynslöst och inskränkt.

Länsstyrelsen tar heller inte hänsyn till kommunens agerande mot och informerande till boende i området. Logistik XX:s vinning bör i största grad ifrågasättas. Det har tidigare informerats om att Coops lager skulle flytta till denna plats varpå kommunen flaggade för 500 nya jobb. Detta gjordes helt utan styrkan då de redan anställda inom företaget troligen inte skulle anse att en mils resväg skulle vara av den betydelsen att de skulle avsluta sina tjänster. Coop ligger redan vid järnväg så den för miljön positiva anledningen är irrelevant. Därför är de positiva fördelarna (jobb) i detta fall missvisande varpå de negativa konsekvenserna (miljöpåverkan, ökad trafik, försämrad livskvalitet för boende i området) med råge övervinner de positiva.

Hon hoppas att mark- och miljödomstolen ser till helheten och ifrågasätter kommunens vinningar samt argument till att placera en logistik med så få positiva aspekter men med desto fler negativa konsekvenser i deras bostadsområde.

IW och SW

Det kan inte vara meningen att de som bor i det mest utsatta området, fem familjer, ska behöva bli omgärdade av industrijärnväg på två sidor (norr och väster) och transportvägar med kraftigt ökande trafik med främst tunga lastbilar (öster och söder). Detta transportnät är alldeles inpå fastigheter. Transporter kommer att pågå dygnet runt.

Att anlägga en logistikbyggnad är olämpligt av följande skäl. Buller från planerade 250 lastbilar, 200 personbilar tur och retur per dygn där vägen omger fastigheter på två sidor, söder och öster, varav den ena sidan Kraftleden har en uppförsbacke åt båda hållen där bilar är tvungna att gasa kraftigt för att komma upp i fart. På norra och västra sidan är det planerat järnväg varav den ena är befintlig vilket medför att buller kommer att öka ytterligare från nuvarande tågtrafik vilket sker ofta nattetid eller tidig morgon. Konsekvensen blir att störande trafik kommer att vara runt om samtliga fastigheter. Utsläpp från all trafik kommer att påverka deras boende negativt vilket strider mot kommunens klimatstrategi. Hur påverkas värdet på fastigheter? Är det gjort någon bullermätning från Kraftleden i Nyhagen? Hur påverkar det trafiksituationen vid trafikplatsen vid Shell som är belastad tidvis redan nu? Det blir en markant ökad trafik av både personbilar och tung trafik. Som det ser ut i dag är trafiksäkerheten väldigt dålig beträffande gång- och cykeltrafik, det finns inga gång- eller cykelbanor. Det måste till övergångsställen som har trafikljus om det ska bli säkert.

Beträffande salamandrar, hur är det tänkt att det går att styra dom till tänkta kulvertrör? Det är stor risk att de går över vägen. Med den ökande trafiken kommer många att bli överkörda. Det krävs en ny utredning. Om detta blir av borde vägen ansluta från annat håll. Om det är tänkt att anläggas dammar för salamandrar enligt karta figur 6-4 med ring så ser det ut som att det är på privat mark. Dränering ligger i närheten för två fastigheter, vilket är inritat på karta som finns på kommunen.

DOMSKÄL**Rätt att överklaga detaljplanen***EL och HL*

Mark- och miljödomstolen noterar att länsstyrelsen inte har angett EL, född 2005, och HL, född 2001, som parter i det överklagade beslutet. Domstolen bedömer att det inte finns något hinder att ta upp deras överklagande hit till prövning.

NF

Mark- och miljödomstolen har att pröva om NF har rätt att överklaga kommunens beslut att anta detaljplanen.

Enligt praxis anses beslut om detaljplaner angå ägare till de fastigheter som ligger inom planområdet eller som gränsar direkt till detta eller endast skiljs åt av en väg. Därutöver anses beslutet angå ägare till fastigheter i nära grannskap, om de är särskilt berörda med hänsyn till arten och omfattningen av den aktuella åtgärden, natur- och trafikförhållandena på platsen m.m.

I planbeskrivningen anges att planområdet omfattar delar av fastigheterna YY, WW och XY, ZW samt YW och WX i Håbo kommun. NF fastighet YX gränsar inte direkt till plan-området, dvs. det område som omfattas av den överklagade detaljplanen. Mellan NF fastighet och planområdet finns fastigheten YZ. NS fastighet skiljs inte från planområdet endast av en väg. Hon har därför inte rätt att överklaga på denna grund.

Frågan är då om beslutet angår NF genom att hon som ägare till YX är särskilt berörd med hänsyn till arten och omfattningen av den aktuella åtgärden, natur- och trafikförhållandena på platsen m.m.

NF har uppgett att hennes tomtgräns ligger 400 meter från plan-området, att den planerade verksamheten ska bedrivas i ett grannområde, att verksamheten kommer att påverka natur och miljö som hon och hennes barn dagligen vistas i samt att verksamheten kommer att påverka trafiken i deras vardag. Hon har vidare ansett att det vore orimligt om hon inte har rätt att överklaga detaljplanen eftersom kommunen från det att planarbetet startade har underrättat dem om detaljplanen och gett dem möjlighet att överklaga.

Den bullerutredning från 2013 som tagits fram vid planeringen visar att maximala ljudnivåer nattetid beräknas uppgå till högst 50 dBA vid NF fastighet YX, dvs. under riktvärdet om 55 dBA för industri- och annat verksamhetsbuller. Den ekvivalenta ljudnivån nattetid beräknas understiga riktvärdet om 40 dBA, den ekvivalenta ljudnivån kvällstid beräknas understiga riktvärdet om 45 dBA och den ekvivalenta ljudnivån dagtid beräknas klart understiga riktvärdet om 50 dBA.

Mark- och miljödomstolen bedömer att avståndet från NF fastighet YX till planområdet är sådant att hon är särskilt berörd med hän-syn till arten och omfattningen av den planerade verksamheten. Vid bedömningen beaktas att NF bor i ett område som, trots viss närhet till järnväg och vägar, är lantligt och förhållandevis tyst. Bullerutredningen visar att beräknade ljud-nivåer vid fastigheten underskrider riktvärdena för industri- och annat verksamhets-buller med en liten marginal. Verksamheten kommer att bedrivas nattetid.

NF har därför rätt att överklaga beslutet att anta detaljplanen.

Förutsättningar för överprövningen av detaljplaner

Vid planläggning ska både allmänna och enskilda intressen beaktas. Vid en överprövning av kommunens beslut att anta en detaljplan bör beslutet upphävas endast om kommunen i sin bedömning har gjort en felaktig avvägning mellan motstående enskilda intressen eller motstående allmänna och enskilda intressen, eller i de fall då kommunen har förfarit felaktigt vid handläggningen av planärendet. Prövningen i ett ärende avseende en överklagad detaljplan avser därför i allt väsentligt frågor som är av betydelse för de klagande i deras egenskap av sakägare eller boende, dvs. frågor som rör de klagandes enskilda intressen (MÖD 2013:44).

Överprövningen av detaljplaner kan sägas vara begränsad men detta innebär inte att enskilda som överklagat planbeslutet fräntas möjligheten till prövning. Överprövningens omfattning är dock beroende av utformningen av de bestämmelser som det överklagade beslutet grundas på. Den materiella prövningen av ett överklagande stannar i många fall vid en prövning av om beslutet att anta detaljplan ligger inom ramen för det handlingsutrymme som de materiella reglerna ger kommunen. Om kommunens beslut ryms inom detta handlingsutrymme, kommer de avvägningar som en kommun gjort mellan olika samhällsintressen inte att bli föremål för överprövning (se MÖD 2014:12).

Att prövningen är begränsad innebär således inte att en enskild inte kan anföra invändningar mot planen som i och för sig är att hänföra till allmänna intressen och att dessa invändningar inte ska beaktas (se Mark- och miljööverdomstolens avgörande den 19 januari 2016 i mål nr P 11828-14).

Länsstyrelsen har den 23 december 2015 beslutat att inte pröva antagandebeslutet enligt bestämmelserna i 11 kap. PBL (dnr 404-7352-15).

Formella invändningar

PA och PS har ansett, som det får förstås, att de och flera andra närboende inte har underrättats om detaljplanen och inte har fått möjlighet att yttra sig.

Mark- och miljödomstolen upphävde i dom den 27 oktober 2014 i mål P 1518-14 kommunens tidigare beslut att anta detaljplan för det aktuella området. Av handlingarna i kommunens planärende framgår att förslaget till detaljplan ställdes ut för granskning mellan 18 september och 6 oktober 2015. I fråga om samråd hänvisas i planbeskrivningen till det samråd som hölls i maj-juni 2013 inför den tidigare antagna och upphävda detaljplanen. Domstolen bedömer att kommunen vid framtagandet av detaljplanen inte har gjort något fel när det gäller kraven på samråd eller utställning av förslaget till detaljplan.

Dagvattenhantering

Vid planläggning ska enligt 2 kap. 5 § PBL bebyggelse och byggnadsverk lokaliseras till mark som är lämpad för ändamålet med hänsyn till bl.a. jord-, berg och vattenförhållandena samt möjligheterna att ordna vattenförsörjning och avlopp. Hur dagvattnet omhändertas är viktigt för att uppnå en god och långsiktigt hållbar livsmiljö för människorna. Kommunen ska i planhandlingarna klargöra förutsättningar att hantera dagvattnet.

I en dagvattenutredning från 2013 behandlas frågor om hantering av dagvatten inom ett vidare planområde. Denna har ingått som ett underlag inför framtagandet av den nu aktuella detaljplanen. I planbeskrivningen anges bl.a. följande om dagvatten. Principen för dagvattenhanteringen är att dagvatten ska hanteras så lokalt och nära källan som möjligt för att minimera uppkomsten av flöden och föroreningar. Det krävs ett separat avledningssystem i form av dagvattenstråk som ansluts till befintlig bäck/dike som leder till recipienten Mälaren. Dagvattenanläggning inom tomtmark ska dimensioneras för att klara ett 5-årsregn och att fördröja dagvattenflöden

som motsvarar naturlig avrinning. Exakt utformning av dagvattenanläggningen tas fram i samband med projektering av området. På allmän platsmark, utefter lokal- gatan, föreslås en 20 meter bred zon som avses användas för dagvattenhantering. Riktlinjer i kommunens dagvattenpolicy ska efterföljas.

Av dagvattenutredningen framgår bl.a. följande beträffande kvarter 3 (s. 28 och 29). I en figur redovisas två diken i södra och norra delarna av området samt var ett underjordiskt dagvattenmagasin bör placeras. Det dagvattenstråk som nämns i planbeskrivningen redovisas också i figuren.

Mark- och miljödomstolen anser att kommunen genom det underlag som tagits fram för detaljplanen visat att det finns förutsättningar att hantera dagvatten som uppkommer i planområdet. Att en dagvattendamm enligt en illustrationskarta i planbeskrivningen lagts inom område som i plankartan betecknas som plantering kan inte anses innebära att det uppkommer någon oförenlighet mellan en eventuell dagvattenåtgärd och detaljplanen. Utredningen ger vidare inte stöd för att åtgärder krävs på privat mark som hindrar ett genomförande. Det har inte heller i övrigt framkommit någon omständighet som talar för att dagvattenåtgärder inte kan genomföras. Enligt domstolens bedömning finns det inte skäl att upphäva kommunens beslut på grund av hantering av dagvatten.

Större vattensalamander

Länsstyrelsen har i ett samrådsbeslut den 8 juni 2015 bedömt att dispens från 4 § artskyddsförordningen inte krävs, under förutsättning att föreslagna skydds- och kompensationsåtgärder utförs enligt ansökan.

I planbeskrivningen anges följande. En mindre population av större vattensalamander finns i planområdets närhet. Föreslagen exploatering påverkar inte lekvatten eller tillgång till övervintringsområden. Inom område för angränsande, befintlig detaljplan (Dp 242) vidtas skydds- och kompensationsåtgärder enligt beslut från länsstyrelsen den 8 juni 2015, med syfte att förbättra möjligheten att

populationen lokalt ska få god bevarandestatus samtidigt som spridningsvägar säkerställs. Genomförande av åtgärderna kommer att åligga byggherren och regleras i exploateringsavtal eller motsvarande avtal med Håbo kommun.

Mark- och miljödomstolen bedömer att kommunen genom det underlag som har tagits fram, och som bedömts av länsstyrelsen inom ramen för samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken, visat att det inte uppkommer skada på större vattensalamander, som är skyddad enligt artskyddsförordningen (2007:845). Större vattensalamander finns i en lokal cirka 250 meter öster om planområdet. Åtgärder för skydd beskrivs i ett samrådsunderlag från den 8 maj 2015. I underlaget redovisas åtgärder för att skydda och gynna större vattensalamander (s. 7). Det har i målet inte framkommit någon omständighet som talar för att åtgärderna inte kan genomföras. Enligt domstolens bedömning finns det inte skäl att upphäva kommunens beslut på grund av risk för skada på större vattensalamander.

Mattlummer och nattviol

HB har uppgett att det i området finns mattlummer och nattviol.

I planhandlingarna finns inga uppgifter som rör de fridlysta arterna mattlummer (tillhör lumrar, lycopodium) och nattviol (platanthera bifolia). Nattviol är en art inom orkidéerna. Båda arterna är fridlysta enligt artskyddsförordningen (2007:845). I fråga om mattlummer är det förbjudet att gräva eller dra upp exemplar av växter med rötterna samt att plocka eller på annat sätt samla in exemplar av växter för försäljning eller andra kommersiella ändamål. I fråga om nattviol är det förbjudet att plocka, gräva upp eller på annat sätt ta bort eller skada exemplar av växterna samt att ta bort eller skada frön eller andra delar.

Mark- och miljödomstolen konstaterar att varken mattlummer eller nattviol omfattas av så kallad rödlistning, vilket innebär att arternas fortbestånd inte är hotade. En exploatering enligt detaljplanen bedöms inte försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus för arterna. HB uppgift om att mattlummer

och nattviol finns i området utgör därför inte skäl att upphäva kommunens beslut (jfr MÖD 2016:1 och Mark- och miljööverdomstolens dom den 22 januari 2014 i mål P 2823-13).

Buller

Vid planläggning ska enligt 2 kap. 5 § PBL bebyggelse och byggnadsverk lokaliseras till mark som är lämpad för ändamålet med hänsyn till människors hälsa och säkerhet och möjligheterna att förebygga bullerstörningar. Bestämmelsen om lokalisering av bostadsbyggnader i 2 kap. 6 a § PBL är inte tillämplig i detta fall.

I planhandlingarna ingår en utredning av väg- och trafikbuller samt externt industribuller från 2013.

Externt industribuller

Mark- och miljödomstolen behandlar först externt industribuller. I bullerutredningen anges att framtida verksamhet inom XX klarar Naturvårdsverkets riktlinjer för externt industribuller vid närliggande bostäder. Av bilaga 3A till utredningen framgår att vissa bostäder ligger mycket nära det gula fältet, som anger nivå över 40 dBA (industribuller nattetid). En förutsättning för att klara riktvärdena anges vara att bullrande verksamheter endast utförs 210 minuter nattetid. I utredningen anges samtidigt att man utgår från att lastbilar kommer att trafikera planområdet med samma frekvens under hela dygnet. Det anges också att till- och frånluftsventilation inte ingår i beräkningar av industribuller.

I detaljplanen anges ingen begränsning för hur lång tid bullrande verksamhet får bedrivas, exempelvis nattetid. Det innebär att planen saknar bestämmelser som säkerställer att det inte finns risk för människors hälsa på grund av bullerstörningar. Mark- och miljödomstolen finner, med hänsyn till den beskrivning som lämnas om den planerade verksamheten, att det inte är säkerställt att riktvärdena för externt industribuller kommer att klaras. Domstolen har gett kommunen tillfälle att yttra sig

särskilt i frågan om industribuller och om det finns skäl att införa en planbestämelse som anger högsta tillåtna värden för störningar med stöd av 4 kap. 12 § 3 och 13 kap. 17 § andra stycket fjärde meningen PBL. Kommunen har inte yttrat sig i frågan.

Trafikbuller

När det gäller trafikbuller redovisas vägtrafik och spårtrafik var för sig i bullerutredningen. I utredningen redovisas inte om det samlade bullret från vägtrafik och spårtrafik för några fastigheter är högre än bullernivåerna för respektive trafikslag. Det är därför oklart om den planerade verksamheten kan ge upphov till kumulativt buller.

Slutsatsen i avsnitt 6.2.1 är att ekvivalent ljudnivå 55 dBA överskrids för delar av ett hus på grund av buller från vägtrafik. I avsnitt 6.2.5 anges att byggnad C får ljudnivåer med som mest 59 dBA. I planbeskrivningen anges att vägtrafiken har ingen eller liten påverkan på bostäder och att för de få bostäder som överskrider riktvärdet är fönsteråtgärder en rimlig åtgärd.

Mark- och miljödomstolen bedömer att det är oklart om bullerutredningen ger ett tillräckligt underlag för att dra slutsatsen att endast den i utredningen utpekade bostaden kan behöva åtgärder mot buller i form av t.ex. fönsteråtgärder.

Sammanfattning

Mark- och miljödomstolen anser att det finns brister i bullerutredningen. Det är oklart vilken bullernivå som kan beräknas om all verksamhet inklusive fläktar tas med vid beräkning av industribuller. Det är också oklart om kumulativt buller på grund av vägtrafik och spårtrafik kan innebära att riktvärde för ekvivalent ljudnivå överskrids på fler fastigheter än vad som framgår av utredningen.

Mark- och miljödomstolen finner att det inte är säkerställt att riktvärdena för externt industribuller kommer att klaras vid ett genomförande av den planerade verksamheten. I planbeskrivningen anges inte att det kan behövas åtgärder mot buller på grund av industribuller. Domstolen har gett kommunen tillfälle att yttra sig särskilt i frågan om industribuller och om det finns skäl att införa en planbestämmelse som anger högsta tillåtna värden för störningar med stöd av 4 kap. 12 § 3 och 13 kap. 17 § andra stycket fjärde meningen PBL. Kommunen har inte yttrat sig i frågan.

Mark- och miljödomstolen finner därför att det av planhandlingarna och övrig utredning inte framgår att den antagna detaljplanen uppfyller kravet i 2 kap. 5 § PBL att bebyggelse ska lokaliseras till mark som är lämpad för ändamålet med hänsyn till människors hälsa och möjligheterna att förebygga bullerstörningar. Kommunens beslut att anta detaljplanen ska därför upphävas.

Syn och bullermätning

PA, HB, MG, CL och PS har yrkat att mark- och miljödomstolen ska hålla syn i området och då göra en bullermätning. Med hänsyn till mark- och miljödomstolens bedömning ovan saknas skäl att hålla syn på platsen och göra en bullermätning. Yrkandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se [bilaga 2](#) (DV427)

Överklagande senast den 28 april 2017.

Anders Lillienau

Kristina Littke

I domstolens avgörande har rådmannen Anders Lillienau och tekniska rådet Kristina Littke deltagit.